

[Elisabeth Bruun Olesen]

fået mindre og mindre og mindre ud af det. Det er da klart, at vi på den baggrund må kæde tingene sammen og sige, at det vil vi ikke være med til.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal starte med at sige undskyld til fru Lilli Gyldenkilde. Det var ikke med vilje, at jeg overså fru Lilli Gyldenkilde. Det kan man ikke, hverken med vilje eller på nogen anden måde, og jeg har heller ikke lyst til det.

Men det, der er tale om i dette lovforslag – hvis jeg må gentage det én gang til – er, at da efterlønsordningen blev indført, sagde man, at den skulle være nettofinansieret, og derfor er det også sådan, at man hvert 3. år skal tage stilling til, om den nu er det. Det har man så fundet ud af at den ikke er, og det hænger sammen med, at vi har fået en stigning i antallet af efterlønsmodtagere. Derfor kommer jeg med dette forslag, fordi ordningen skal hvile i sig selv. Fru Lilli Gyldenkilde siger, at det er små ændringer, og spørger, hvorfor de skal komme nu. Det mener jeg de skal, fordi det er rimeligt at sige, at det skal være i orden, og at det skal ses isoleret. Jeg synes sådan set ikke, at det har noget at gøre med Bonnerup Nielsen-udvalget, for det har ikke noget at gøre med ændringer i hele arbejdsløshedsforsikringsordningen. Det har noget at gøre med at sikre sig, at denne ordning stadig væk er neutral økonomisk set.

Og så er der igen spørgsmålet om omregningssatsen, om at tage fra de fattige og give til de rige. Det, der skete, da man i sin tid fra den tidligere regerings side lavede den fælles omregningssats, var, at nogle af dem, som man i Robin Hood-sproget vil kalde de fattige, de lavere lønede, fik noget mere, og det bliver der ikke ændret ved gennem den fælles omregningssats.

Formålet med det forslag, som vi nu skal have udarbejdet, er at sikre nogle mennesker, der kom i klemme på den måde, at de var gået på efterløn og måske havde lavet budget og eventuelt havde en pension ved siden af. Det er en begrænset ordning for nogle mennesker, der er kommet i klemme; det er ikke et forsøg på at lave en differentiering mellem den ene gruppe efterlønsmodtagere og den anden gruppe efterlønsmodtagere, og det sy-

nes jeg er væsentligt at holde sig for øje i stedet for at gøre denne diskussion til en stor diskussion om, at nu gælder det bare om at hjælpe de velbærgede.

Fru Lone Dybkjær nævnede, at der var nogle, der var gået 40.000 kr. ned på årsbasis. Der er formentlig også nogle, der er gået mindre ned, og vi ved i hvert fald også, at på grund af den fælles omregningssats er der mange, der er gået op. Det, det gælder om, er altså at rette op på nogle uretfærdigheder i forhold til en lille gruppe mennesker med et antal forskellige beløb.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til ministeren, at den fælles omregningssats måske virker omvendt af, hvad ministeren her står og fortæller os, for de dårligt stillede på arbejdsløshedsområdet, nemlig at de måske kan have færre timer osv. og får en større udregning, end deres løn i virkeligheden er. Men det, der støder mig, er, at ministeren nu står og siger ligesom skatteministeren, som hver eneste gang der skal laves et skattelovforslag herinde, der rammer de bedrestillede i dette her samfund, der fiduser sig gennem systemet, siger: ja men det er lovgivning med tilbagevirkende kraft. Her har vi en forholdsvis begrænset gruppe af efterlønsmodtagere, som er gået på efterløn i tillid til, at systemet er, som det var før 1983, og som også har haft en nedgang i deres økonomiske levevilkår på baggrund af det, regeringen har lavet, men dem tænker man ikke på; så er der ikke noget med, at de er gået på efterløn i tillid til systemet. Det er sjovt, at denne sætning altid kun bruges, når det er dette samfunds bedrestillede, det drejer sig om. Det er aldrig, når det er masserne, det drejer sig om, og det synes jeg er lidt mærkværdigt. Jeg synes godt, man kunne prøve, når man skal til at rette op på det, at se på de mennesker, der er gået på efterløn i tillid til, at der har været nogle reguleringer, således at deres levevilkår ikke blev voldsomt forringet, op til 20 pct., som vi har set det inden for de sidste tre år. Men det ønsker man altså ikke. Det er også klar tale.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):